

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/499/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713207451
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2713207451.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a Mgr. Jozef Mačej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, B., o zaplatenie sumy 2.946,28 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 15. mája 2014, č.k. 5C/358/2013-40 v jeho zamietajúcej časti, v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a v časti o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

V napadnutej časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok rozsudok **r u š í .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel žalobe a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 967,96 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 4,025% ročne:

- zo sumy 69,34 Eur od 25.12.2010 do 30.01.2011,
- zo sumy 69,34 Eur od 25.01.2011 do 30.01.2011,
- zo sumy 34,- Eur od 31.01.2011 do 16.08.2011,
- zo sumy 69,34 Eur od 25.02.2011 do 16.08.2011,
- zo sumy 34,- Eur od 17.08.2011 do 18.09.2011,
- zo sumy 69,34 Eur od 25.03.2011 do 18.09.2011,
- zo sumy 34,- Eur od 19.09.2011 do 21.11.2011,
- zo sumy 69,34 Eur od 25.04.2011 do 21.11.2011,
- zo sumy 34,- Eur od 22.11.2011 do 30.07.2012,

- zo sumy 1.001,96 Eur od 20.05.2011 do 30.07.2012,

a spolu s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 967,96 Eur od 31.07.2012 až do zaplatenia a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 60,- Eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Tiež určil, že v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom dňa 08.10.2010, sú neprijateľné podmienky uvedené v článku 14.1. v znení: V prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písmeno a) tejto Zmluvy tejto zmluvy o RU okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.).

Rozhodnutie odôvodnil s odkazom na zmluvné dojednania účastníkov, s použitím § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z., § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Zb., § 544 Občianskeho zákonníka, § 160 ods. 1 O.s.p. a v časti o náhrade trov konania § 142 ods. 1 O.s.p. Vecne argumentoval tým, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo dňa 08.10.2010 k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere. Podľa obsahu zmluvy ako aj z okolností za akých bol odporcovi úver poskytnutý súd dospel k záveru, že odporcovi bol poskytnutý klasický úver (teda nie revolvingový úver ako je úver označený v zmluve). K uvedenému súd dospel na základe skutočnosti, že úver bol odporcovi poskytnutý jednorazovo v sume 1.350,- Eur na jeho bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX ktorý uviedol v zmluve o úvere, ktorý sa odporca zaviazal splácať v 48. mesačných splátkach po 69,34 Eur. O uhradené splátky úver zo strany navrhovateľa už nebol doplňovaný na účet odporcu.

Predmetnú zmluvu vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa z.č. 129/2010 Z.z. Posúdil obsah zmluvy a zmluvné dojednania a so záverom, že zmluva medzi účastníkmi bola platne uzavretá. Navrhovateľ sa zaviazal poskytnúť odporcovi spotrebiteľský úver a odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 48 mesačných splátkach po 69,34 Eur mesačne. Celkom mal odporca vrátiť dlžnú sumu 3.328,32 Eur. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 70,01%, RPMN 67,20% a priemerná hodnota RPMN 47,39%. Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z pohľadu jej náležitostí a zistil, že táto neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje len údaj o počet splátok 48, výšku splátky 69,34 Eur a to, že splátka má byť uhradená do 24. dňa v mesiaci. Z toho ale potom nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Tieto údaje neobsahujú ani zmluvné dojednania navrhovateľa, ktoré patria k zmluve. Zdôraznil, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k) z.č. 129/2010 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý takto nemá vedomosť, akú časť pohľadávky - istiny v konkrétny čas bude mať splatenú pre prípad, že by sa rozhodol pohľadávku splatiť jednorazovo a to predčasne.

Tiež zistil, že zmluva neobsahuje ani konečnú splatnosť úveru ako náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) z.č. 129/2010 Z.z. a nedá sa určiť ani odkazom na dohodnutý termín splatnosti jednotlivých splátok. Odporca mal podľa zmluvy zaplatiť 48 splátok, pričom začiatok splácania nebol v zmluve jednoznačne určený, z toho potom súd vyvodil, že konečná splatnosť úveru nie je v spotrebiteľskej zmluve určená jasne a zrozumiteľne, čo má za dôsledok, že nie je určená konečná splatnosť úveru.

Dátum poslednej splátky dňa 24.10.2014 obsahovalo len Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 08.10.2010, čo však nemožno považovať za zmluvu o úvere.

Vzhľadom na tieto chýbajúce náležitosti zmluvy súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú, ak však neobsahuje uvedené náležitosti poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) z.č. 129/2010 Z.z.. Súd mal v predmetnej veci preukázané, že odporcovi bol poskytnutý úver v celkovej výške 1.350,- Eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Z výpisu z karty klienta mal súd preukázané, že odporca uhradil sumu 382,04 Eur. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 967,96 Eur, nakoľko odporca uhradil len sumu 382,04 Eur zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov 1.350,- Eur a vo zvyšku súd návrh zamietol ako nedôvodný.

Súd návrh zamietol aj v časti zmluvnej pokuty (vo výške 0,065% denne zo sumy 69,34 Eur od 25.12.2010 do 30.01.2011, zo sumy 69,34 Eur od 25.01.2011 do 30.01.2011, zo sumy 34,- Eur od 31.01.2011 do 16.08.2011, zo sumy 69,34 Eur od 25.02.2011 do 16.08.2011, zo sumy 34,- Eur od 17.08.2011 do 18.09.2011, zo sumy 69,34 Eur od 25.03.2011 do 18.09.2011, zo sumy 34,- Eur od 19.09.2011 do 21.11.2011, zo sumy 69,34 Eur od 25.04.2011 do 21.11.2011, zo sumy 34,- Eur od 22.11.2011 do 30.07.2012, zo sumy 1.001,96 Eur od 20.05.2011 do 30.07.2012), keď súd posúdil čl. 14, ods. 14.1. a zmluvných dojednaní ako neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa bodu 14.1 zmluvných dojednaní v prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13 ods. 13.1 písmeno a) tejto Zmluvy tejto zmluvy o RU okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka (spoludlžníka 1, spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je dlžník (spoludlžník 1, spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725% p.a.). Dojednanie o zmluvnej pokute je obsiahnuté v bode 14.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ktoré sú síce pripojené k návrhu vo veci samej, ale nie je z nich zrejmé, že tieto konkrétne zmluvné podmienky boli pripojené aj k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 08.10.2010, nakoľko nie sú datované a nie sú spotrebiteľom podpísané. Nie je z nich zrejmé, že práve tieto zmluvné podmienky boli pri podpise zmluvy spotrebiteľovi predložené na oboznámenie, a teda tvoria súčasť zmluvy. Vzhľadom na absenciu podpisu odporcu na týchto zmluvných dojednaniach, nie je v ich časti splnená podmienka dodržania písomnej formy uzatvorenia zmluvy. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, že medzi účastníkmi došlo k dohode o platnosti týchto zmluvných dojednaní, pre absenciu ich písomnej akceptácie pri uzatváraní zmluvy odporcom. Vzhľadom na uvedené sú tieto zmluvné dojednania absolútne neplatné, vo výroku súdneho rozhodnutia.

V časti príslušenstva zistil, že odporca sa dostal do omeškania, keď splátky úveru neuhrádzal riadne a včas, čo vyplýva z karty klienta, ktorá obsahuje rozpis splátok, ktoré odporca uhradil. Pre nezistenie rozporu s ustanoveniami občianskeho práva (§ 517 OZ a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.) o výške požadovaného úroku z omeškania, súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v súlade s návrhom vo výške 4,025% ročne vždy zo sumy splátky, s ktorej úhradou bol odporca v omeškaní.

V časti úroku vo výške 4,025% ročne zo sumy 2.912,28 Eur od 20.05.2011 do 30.07.2012 súd návrh zamietol a priznal úrok z omeškania len zo sumy 1.001,96 Eur, nakoľko súd mal preukázané, že ku dňu 20.05.2011, t.j. predčasnej splatnosti celého úveru bol odporca v omeškaní len so sumou 1.001,96 Eur a ďalej súd zavial odporcu na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 967,96 Eur od 31.07.2012 do zaplatenia vo zvyšnej časti úroku z omeškania návrh zamietol.

V odôvodnení uviedol, že súd pri určení zo sporu, týkajúcej sa spotrebiteľskej zmluvy - vo veci účastníkov zmluvy o úvere, vyslovil aj bez návrhu, že podmienky používané v tejto zmluve sú podmienkami neprijateľnými, v dôsledku čoho nebolo navrhovateľovi priznané plnenie a bolo potrebné podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. aj bez návrhu výslovne uviesť takéto zmluvné podmienky vo výroku súdneho rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. avšak odporcovi, ktorého čistý úspech vo veci predstavoval 34,30% (67,15% - 32,85%) náhradu trov konania nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania neuplatnil ani nevyčíslil a zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú.

Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. povolil odporcovi zaplatenie priznanej sumy v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie v schopnostiach odporcu splatiť celý dlh naraz. Z lustrácie Sociálnej poisťovne zo dňa 15.05.2014 súd zistil, že odporca nie je vedený ako zamestnanec u žiadneho zamestnávateľa. Výšku splátky 60,- Eur súd považuje na za primeranú k výške priznanej pohľadávky a k osobe navrhovateľa, keď je súd názoru, že uhrádzanie pohľadávky v splátkach nebudú ohrozené práva navrhovateľa.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a odporcu zaviazne na zaplatenie žalovaných nárokov aj náhrady trov konania; alternatívne navrhol, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa. Odvolateľ si zároveň uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania v sume 71,39 Eur. Ako odvolacie dôvody označil dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p., podľa § 205 ods. 2 písm. e) v spojení s § 205a ods. 1 písm. b) O.s.p. a podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p. Argumentoval tým, že ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. nebolo zo strany súdu správne vyložené a aplikované. Pre jeho aplikáciu sa vyžaduje absencia všetkých v § 9 ods. 2 zdôraznených náležitostí, keďže oddeľovník medzi jednotlivými náležitosťami evidentne nahrádza spojku „a“, ktorá predstavuje konjunkciu, teda podmienku vyžadujúcu, aby boli súčasne splnené všetky podmienky, v danom prípade, aby chýbali všetky tam uvedené náležitosti. Tomu má nasvedčovať aj text normy, ktorá používa pojem náležitosť v chýbajúcich častiach zmluvy a nie niektorá z náležitostí a pod.. Podľa odvolateľa je teda nesporné, že pre aplikáciu daného ustanovenia musia chýbať všetky tam uvedené náležitosti a nielen niektorá z nich. To ale v danom prípade konštatované nebolo a preto záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov nie je správny a zákonný.

V ďalšom odvolateľ poukázal na to, že z obsahu rozsudku nevyplýva, že by sa súd zaoberal všetkými vo veci predloženými listinami tvoriacimi zmluvu o revolvingovom úvere. Zákon pritom nevyžaduje, aby jednotlivé strany tvoriace listinu o právnom úkone boli podpísované samostatne. Z čl. 7 ods. 7.1 zmluvy o revolvingovom úvere pritom vyplýva, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje jeho neoddeliteľnú súčasť. Poukázal na judikatúru NS ČR, z ktorej zdôraznil, že subjekty občianskoprávných vzťahov uplatňujú zásadu autonómie vôle môžu usporiadať občianskoprávne vzťahy a ich obsah odchyľne od Občianskeho zákonníka. Podľa odvolateľa údaj o konečnej splatnosti úveru je uvedený v oznámení veriteľa, kde sa nachádza dátum splatnosti poslednej splátky. Pokiaľ ide o počet, termíny a výšku splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, uzavretá zmluva obsahuje stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. Požiadavku na samostatné rozpisovanie týchto položiek je potrebné posudzovať s ohľadom na praktický význam a reálnu využiteľnosť daných údajov. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky alebo poplatky uhrádzali v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a podobne, čo nie je daný prípad. Súd teda úver poskytnutý odporcovi nesprávne posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov. Tiež namietal a tvrdil, že údaj o končenej splatnosti úveru je uvedený v oznámení veriteľa, kde sa uvádza dátum splatnosti poslednej splátky. Z hľadiska významu tohto údaju a jeho zmysle je nesporné, že ide o vyjadrenie tohto dátumu, kedy má dôjsť k úhrade úveru. Preto aj z tohto hľadiska záver súdu o úvere bez úrokov a bez poplatkov je nezákonný a nesprávny.

Takisto namietal zákonnosť a vecnú opodstatnenosť výroku o vyhlásení ustanovení o zmluvných podmienkach za neprijateľné. Tento výrok je nepreskúmateľným, vecne nesprávnym a bez reálneho zhodnotenia všetkých vo veci relevantných skutočností. Napadnutý rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie neprijateľnosti. Je teda nezistiteľné, v čom má spočívať nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán a v čom je splnený znak hrubej nerovnováhy. Súd v napadnutom rozsudku totiž ustanovenie bodu 14.1 považuje za absolútne neplatné z dôvodu jeho nepodpísania odporcom, vo výroku však uviedol, že ide o neprijateľné ustanovenie. Ide teda o zjavný rozpor medzi výrokom a odôvodnením rozsudku. V tejto súvislosti poukázal na znenie § 3a ods. 1, 2 a 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Uplatnený nárok na zmluvnú sankciu a úrok z omeškania môžu podľa výslovnéj úpravy dosiahnuť trojnásobok úrokovej sadzby úroku z omeškania. Ak sa tak stane, tak od daného dňa je možné uplatňovať len zákonný úrok z omeškania. Z uvedeného vyplýva, že maximálna výška sankcie mohla byť 27,75% (3 x 9,25%). Uvedené obmedzenie ustanovenie bodu 14.1 spolu s uplatnením časti úroku z omeškania spĺňa. Závery súdu teda odporujú vôbec podstate a zmyslu právnej úpravy neprijateľnej podmienky. Tá totiž smeruje k tomu, aby postavenie spotrebiteľa nebolo nevýhodnejšie oproti tomu, čo právna úprava predpokladá a povoľuje. Aj keď v prípade uzavretej

zmluvy o revolvingovom úvere boli dodržané ustanovenia právneho poriadku súd rozhodol v súlade so zákonom. Takýto spôsob rozhodovania je v rozpore s článkom 2 Ústavy SR a porušením povinnosti súdu rozhodovať na základe zákona. Zdôraznil, že predvídateľnosť súdneho rozhodnutia je považovaná za atribút právneho štátu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR 7 Cdo 42/2010 z 17.10.2011).

Aj záver o absolútnej neplatnosti založený na tom, že zmluvné dojednania majú byť nepodpísané, je nesprávnym. Zmluvné dojednania zmluvy o úvere, kde je uvedené ustanovenie o zmluvnej pokute nepredstavujú samostatný dokument oddelený od zmluvy o revolvingovom úvere, ale aj z obsahu zmluvy, konkrétne z bodu 13 vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Na to, aby bola pokuta platne dojednaná, sa vyžaduje písomná forma takého ustanovenia. V zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka je zachovaná požiadavka na písomnú formu právneho úkonu, ak je listina obsahujúca právny úkon podpísaná konajúcou osobou. Poukázal na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami/hárkami, potom na to, aby tvorili jednu listinu, musia byť spojená tak, aby tvorili technickú jednotu. Len listina ako celok má byť podpísaná. Keďže listina v tomto prípade zmluva vrátane zmluvných dojednaní je podpísaná, je zachovaná písomná forma aj pre dojednanie o zmluvnej pokute. Súd prvého stupňa sa však otázkou zachovania písomnej formy zaoberal neúplne a nevychádzal z obsahu zmluvy o revolvingovom úvere.

Odporca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f) a h) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p. okrem časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, v ktorej časti bolo potrebné rozsudok súdu zrušiť.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa bolo posúdiť, či prvostupňový súd rozhodol vo veci správne, ak žalobu sčasti zamietol z toho dôvodu, že predmetný úver pre chýbajúce náležitosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na odvolacie argumenty uplatnené odvolateľom a či bolo dôvodným rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcemu z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu

potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i v prevažnej miere správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá okrem časti vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom. Pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v prevažnom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť pretože súd prvého stupňa sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre túto časť rozhodnutia a odvolací súd s týmto odôvodnením súdu v prevažnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100032138, ktorú odporca podpísal v Skalici dňa 05.10.2010 a navrhovateľ v Bratislave dňa 08.10.2010 (ďalej v texte len „zmluva“) navrhovateľ schválil odporcovi revolvingový úver. Bod 5. zmluvy obsahuje údaje o požadovanom revolvingovom úvere a bod 6. zmluvy obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere, podľa ktorého poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1.350,- Eur, splatnosť úveru (počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci) 48/24. Mesačná splátka bola dohodnutá vo výške 69,34 Eur a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania) vo výške 3.328,32 Eur. V zmluve bola uvedená RPMN za úver 67,20%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná hodnota RPMN 47,39%. Ďalej boli v zmluve uvedené údaje o poskytnutej čiastke revolvingu 565,81 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (úver + úroky za celú dobu čerpania) 1.664,16 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,18% a ročná úroková sadzba revolvingu 80,97%. V zmysle bodu 7 zmluvy dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 1 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa (ods. 1). Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi (ods. 2).

Správna je aj aplikácia ust. § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere súdom prvého stupňa, v zmysle ktorého okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Súd prvého stupňa správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správneému záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a podľa písmena k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, tak sa podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a tiež, keď zmluva nemá písomnú formu.

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že úver je podľa ust. § 11 ods. 2 písm. a) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov, lebo v zmluve absentujú náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) a písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy z dôvodov, ako to podrobne uviedol súd prvého stupňa a odvolacie argumenty navrhovateľa v tomto smere neobstoja.

Pokiaľ ide o nedostatok náležitosti teda, že zmluva neobsahovala výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, odvolanie navrhovateľ je tiež zjavne nedôvodné. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Navrhovateľ ani v samotnom odvolaní nevyšlisil, aká mala byť konkrétna výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ním poskytnutého spotrebiteľského úveru a táto nie je uvedená ani v samotnej zmluve.

Odvolačný súd po preskúmaní predmetnej zmluvy sa stotožňuje so záverom, že táto neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a tiež neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky. Neobstojí argument navrhovateľa v odvolaní, že konečná splatnosť sa dá vyvodiť zo splatnosti poslednej splátky, pretože zákon výslovne vyžaduje uvedenie konečnej splatnosti úveru v zmluve. V opačnom prípade by bola táto zákonná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere ustanovená nadbytočne. Výklad ponúkaný navrhovateľom je v priamom rozpore s jazykovým znením právnej normy, pretože ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť, alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak navrhovateľ predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty z dôvodu, že dojednanie o zmluvnej pokute považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. dojednanie nemožno považovať za platné. V tejto časti rozsudku sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že nárok nie je dôvodný. V zmluvnej pokute sa jedná o dohodu určenú peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade porušenia zmluvnej povinnosti. Je upravená v ust. § 544 až § 545a Občianskeho zákonníka a v ust. § 300 až § 302 Obchodného zákonníka. Dohoda o zmluvnej pokute musí (1) mať písomnú formu, (2) musí v nej byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia a (3) musí v nej byť uvedená povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje. Uvedené podmienky musia byť v dohode vymedzené určito. Tieto podmienky dohody o zmluvnej pokute potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. M Obdo 4/2003 (judikát č. 92/2004). Okrem toho dohoda o zmluvnej pokute zásadne nemôže byť súčasťou len všeobecných podmienok, ako tomu bolo v prejednávanej veci, pretože odporca ako spotrebiteľ podpisoval len samotnú zmluvu, nie všeobecné podmienky. Pre uzavretie platnej dohody o povinnosti účastníka zmluvy zaplatiť zmluvnú pokutu je okrem obligatórnej náležitosti, ktorou je písomná forma, platná dohoda o zmluvnej pokute musí spĺňať všetky náležitosti stanovené všeobecne pre platnosť právnych úkonov. Už len z toho vyplýva, že zákonodarca zmluvnú pokutu považuje za sankciu, ktorá má byť osobitne dojednaná a v zákonom predpísanej písomnej forme. Nie ako napr. úroky z omeškania, kde tieto vôbec nemusia byť súčasťou zmluvy a napriek tomu pri omeškaní dlžníka veriteľ má podľa zákonného ust. § 517 Obč. zák. požadovať úroky z omeškania v zákonom stanovenej a určenej výške. Všeobecné podmienky sú len také, ktoré sú všeobecne známe, pričom sa predpokladá, že sú známe aj obom zmluvným stranám záväzkového vzťahu napr. z ich predchádzajúcej podnikateľskej činnosti alebo ide naozaj o všeobecné podmienky, čo ale zmluvná pokuta nie je. Preto jej obsiahnutie v zmluvných dojednaniach (všeobecných) nemožno akceptovať z hľadiska jej vážnosti a dôležitosti. Okrem toho obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to, čo v nich bude alebo nebude a v akej forme a podobe, určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky robí a formuluje. V podstate odporca ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom ani meniť nemôže. Ak chce spotrebiteľský úver získať, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Nemá možnosť výberu a voľby podmienok. Aj podľa Nálezu ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013, v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis). Z dôvodu absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute tak odporca nemal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu a návrh je v tejto časti nedôvodný. Dojednanie o zmluvnej pokute v zmluvných podmienkach je neplatné. Keďže ide o neplatnosť absolútnu, je súd na tento dôvod absolútnej neplatnosti prihliadnuť bez ohľadu na to, či sa tohto dôvodu neplatnosti niektorý z účastníkov dovoľá, alebo nie. Navrhovateľ tak nepreukázal, že by existovalo platné dojednanie o zmluvnej pokute.

V tejto súvislosti aj odvolací súd podporne poukazuje na argumentáciu obsiahnutú v citovom náleze Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3512/11, ktorý poukázal na to, že samotným východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to aj so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Zákonodarca sa preto pokúsil vyrovnáť túto faktickú nerovnosť cestou práva, a to formou obmedzení autonómie vôle (por. nález Ústavného súdu zo dňa 15.06.2009, sp. zn. I.ÚS 342/09 (N 144/53 SbNU 765)). V spotrebiteľskom práve je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. A preto okrem obmedzení vyplývajúcich z princípu rovnosti prostriedkov možno od dodávateľa tiež očakávať (prípadne i vyžadovať), že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej rovine poctivo. Pokiaľ nepostupuje týmto spôsobom, spreneverí sa dôvere druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť jeho správania, a takémuto nepoctivému správaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje okrem iného tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, obzvlášť ak ide o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napríklad zmluvné dojednania musia mať dostatočnú veľkosť písma, nesmú byť vo výrazne menšej veľkosti než okolitý text, nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti dopadá i na aplikáciu všeobecných obchodných podmienok. Je potrebné zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru.

Naopak nemôžu slúžiť na to, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme ukryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú (napríklad rozhodcovská doložka alebo dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ postupuje, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania zakladajúce zmluvnú pokutu (podobne ako rozhodcovská doložka) zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy (listiny, ktorú spotrebiteľ podpisuje).

Z uvedených dôvodov bolo dôvodným návrh zamietnuť aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty bez potreby vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

Výrok o náhrade trov konania osobitne odvolacími dôvodmi napadnutý nebol.

Vzhľadom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v závislom výroku o trovách konania ako vo výroku vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v časti vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. zrušil ako nadbytočný, bez potreby vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.